در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حِـوارٌ گفتگو

(اَلتَّعارُفُ[1] في مَطارِ النَّجَفِ الْأَشرَفِ) آشنایی در فرودگاه نجف اشرف

زائر آرامگاه امیرالمومنین علی(ع) زائِرُ مَرقَدِ أميرِالْمُؤمِنينَ عَليّ عليه‌السلام	یکی از کارمندان در سالن فرودگاه أَحَدُ الْمُوَظَّفينَ في قاعَةِ[2] الْمَطارِ[3]
سلام بر شما اَلسَّلامُ عَلَيكُم.	و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر شما وَ عَلَيكُمُ السَّلامُ وَ رَحمَةُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ.
صبح بخیر ای برادرم صَباحَ الْخَيرِ يا أَخي.	صبح بخیر و شادی صَباحَ النّورِ وَ السُّرورِ.
حالت چطور است؟ كَيفَ حالُكَ؟	من خوبم و تو چطوری؟ أَنا بِخَيرٍ، وَ كَيفَ أَنتَ؟
حمد خدا را بِخَيرٍ وَ الْحَمدُ لِلّهِ.	ببخشید، اهل کجایی عَفواً، مِنْ أَينَ أَنتَ؟
من اهل جمهوری اسلامی ایران هستم. أَنا مِنَ الْجُمهورِيَّةِ الْإِسلامِيَّةِ الْإيرانِيَّةِ.	اسم شریفت چیست؟ مَا اسْمُكَ الْكَريمُ؟
اسم من حسین است و اسم شریف تو چیست؟ اِسمي حُسَينٌ وَ مَا اسْمُكَ الْكَريمُ؟	اسم من عبد الرحمان است. اِسمي عَبدُ الرَّحمانِ.
آیا تا کنون به ایران سفر کردی؟ هَلْ سافَرْتَ إلىٰ إيرانَ حَتّى الْآنَ؟	نه متأسفانه. ولی دوست دارم که سفر کنم لا؛ مَعَ الْأَسَفِ. لَكِنّي أُحِبُّ أَنْ أُسافِرَ[4].
اگر خدا بخواهد بزودی سفری کنی به ایران! إنْ شاءَاللّهُ تُسافِرُ إلىٰ إيرانَ!	اگر خدا بخواهد؛ به امید دیدار به سلامت. إنْ شاءَاللّهُ؛ إلَى اللِّقاءِ؛ مَعَ السَّلامَةِ.
خدا حافظ في أَمانِ اللّهِ.	خدا حافظ ای دوست من. في أَمانِ اللّهِ وَ حِفظِهِ، يا حَبيبي.

۱ــ **تَعارُف:** آشنایی ۲ــ **قاعَة:** سالن ۳ــ **مَطار:** فرودگاه ۴ــ **أَنْ أُسافِرَ:** که سفر کنم